

O slovenskem naglasku ali akcentu.

Spisal Podgorski.

(Dalje.)

II. Kako se naglasek premiče, in kaj je ritem (rhytmus)?

Vidili smo dozdaj, kako se ostri in mehki naglasek v izgovoru razločujeta. Ali zdaj čem pokazati, da ta dva naglaska po svojem rodu ali postanku nista dvoje, ampak eno ter isto bitje, ter da raznoličnost prihaja samo odtod, da se je isti naglasek prestavil na drugo mesto.

Ima namreč naš slovenski jezik to svobodo, da naglasek iste besede lahko premakne ali od začetka proti koncu, ali od konca proti začetku, ter naglasek postaja, čim bliže je konca, tem ostreji, in čim dalje od njega, tem mečji.

Tako biva naglasek, ki je na zadnjem slogu, oster; na predzadnjem mehek; in ki je na predzadnjem oster, na tretjem od konca mehek. Vzemimo za primer glagol: *dajem, dajati*.

Ako naglasim konec, moram ga izgovoriti ostro: *dajēm, dajēš, dajē*; ako odmaknem naglasek na predzadnji slog, izgovarjam mehko: *dājem, dāješ, dāje*. Nedoločivnik izgovarjam: *dajāti* ali *dājati*, in izpustivši končni **i**: *dajāt* ali *dājat*.

Tako govorimo: *grenkā, pijēm, mojē*, in: *grēnka, pijem, mōje*; potem: *engā (enegā), mojgā (mojegā)*, pa tudi: *ēnga in enēga; mōjga in mojēga*.

Ravno tako postaja iz mehkega naglaska oster, ako se premakne za en slog proti koncu. In nedoločivnikov: *pēči, rēči, plēsti* biva, ako končni **i** odvržemo: *pēč, rēč, plēst* in v namenivniku (supinu) celo: *péč, plést*.

Premiče se pa naglasek vselej po tej razmeri, da, gredē od konca proti začetku, iz *ostrega* dolgega postaja ostri kratki, iz *ostrega* kratkega pa mehki. Tako na priliko: iz pomōč, korén, na-mé, za-sé biva: *pōmoč, kören, nä-me, zä-se*; iz: pisāti, poslāl, na tlā pa: *pīsati, pōslal, nā-tla*.

Sploh se mehki naglasek, kadar stoji na koncu, kaj rad spremení v ostri kratki.

V glasovih, po naravi kratkih, dogaja se ta spremembra skoraj brez izjeme.

Tako: *bōb, krāj, stōl* (namesti *bōb* itd.) v rodinvniku: *bōba, krāja, stōla*.

V glasovih dolzih pa le včasih; na pr.: *rēp* in *rēp*, v rodinvniku: *rēpa*.

Tako tudi: *vrōč* in *vrōč*, *gredō* in *gredō*; *vodē* in *vodē* (rodinvnik); *potōp, pokōp*, v rodinvniku: *potōpa, pokōpa*.

Kadar se pa mehki naglasek na koncu poostri, to se on potem nič ne razločuje od *ostrega*, in odskakuje, kakor ta, za en slog nazaj.

Na pr.: *vōde, grēdo, pōtop, pōkop*; ravno tako: *pōtok, prēlaz, nārod, nāhod* itd.

Opomba 1. Kadar naglasek ostri kratki odskoči na predlog, tako ga rad raztegne, čeravno je drugače ta po naravi kratek. Tako: *prēlaz, nārod, nāhod, pōdfara, sōsed, nā-tem*; namesto kratkega: *prē, nā, pōd*.

Opomba 2. Podoba je, da so nekdaj vsi mehki glasovi v končnicah bili dolgi. Tako neki govoré Čakaveci še dandanašnji: *bōb, krāj*. Pri nas se je obdržal dolgi mehki, na drugače sploh kratki končnici v besedah: *kogā, onegā*. Primeri tudi: *potōpa, pokōpa, prelāza*. Dandanašnji so se taki glasovi pri nas, kadar stojé na koncu, po večem poostrili.

Jaz bi se predrznil trditi, da mehki naglasek ni prvobiten in izviren, ampak da je sploh postal iz *ostrega* s tem, da je odskočil za en slog nazaj. Res, da se to ne dá povsod dokazati, posebno v enosložnih besedah ne; ali pomisliti moramo, da se je naš jezik s časi mnogo premenil; da so na pr. tisti nemi glasovi na koncu, ki

jih nahajamo v staro slovenščini, namreč **ъ** in **ь** (**домъ, пожътъ**), brez dvojbe slabi ostanki pred jasno donečih glasov, morebiti: domu, ponti. Primeri latinski: *domus, pons-pontis*. Pa je morebiti staro naglasek bil: *pōnti* in odtod *pōnti*, *pōntъ*, *pōt* itd.

Tako se v nekterih krajih množtveni rodinvnik od imena: *mōž* govorí: *možî*; ali premaknivši naglasek nazaj: *mōži*; in odtod, po odvrženem končnem **i**, mislim, je postal: *mōž*.

(Dal. prih.)

Novi časniki.

* **СЛОВЪНИНЬ.** — V Pragi izhaja vsach 6 nedelj vseslovanski časopis, ki ga izdaja prof. F. J. Jezbera; mu je za cena avstrijanske dežele po pošti 5 fl. na leto. Da vsak, kdor se želi naročiti na ta zanimivi časnik, zve obsežek njegov in kako se zastran jezikov vreduje, podamo tu kazalo vseh treh listov, ki so dosihmal na svetlo prišli. Prvi list: 1) **Введеніе** (Uvod, wstęp). 2) Píseň o pravdě. 3) **О Слованехъ вобещъ** (česky). 4) **Уводъ къ литературуъ всѣхъ племенъ Слованскаихъ** (česky). 5) **Листъ ѿ моимъ ѿвѣнѣиѣмъ пѣсниѧ въ бѣлѣнѣа** (dolnolužicky). 6) List ke všem kněžím, učitelům, spisovatelům a umělcům slovanským o tom, jak by tisící etá upomínka na blahodárné působení apoštolův slovanských Cyril a Methoda r. 1863 důstojně zasvětili se měla, s doplňky v jazyku staroslovanském, velkoruském, maloruském, bulharském, srbském, slovin-ském, polském, lužickém a j. 7) **Смѣсь.**

Drugi list: 1) Píseň o naději. 2) List z uhlu Jihoslavie a poznamenání k němu. 3) **Увод к литературуъ всѣхъ племенъ слованскихъ**. 4) **Молитва Господня на всѣхъ славянскихъ нарѣчіяхъ**. (Modlitba Páně ve všech slavnských nářečích). 5) Srbský článek „**Има ли изгледа За споенѣ књижевногъ езика кодъ Бугара, Срба, Хервата и Словенаца?**“ s poznámkami v slovanských nářečích. 6) **Библиографія:** a) **българскія книги.** 7) **Литературныя новости.** 8) Narzecze polskie od X do XIV. wieku. (Polský článek, písmem kyrilským). 9) **Смѣсь.**

Tretji list: 1) Jaroslav ze Šternberka — básen v upominku na slavné vítězství, jež Čechové a Moravané před šesti sty lety nad Mongoly obdrželi (Písmem latinským i kyrilským). 2) **Десять заповѣдей Божіихъ на всѣхъ славянскихъ нарѣчіяхъ.** (Desatero Božích přikázání ve všech slavnských nářečích). 3) Sveta brata Cirila i Metoda slavjanska apostola i osnovatelja slovstva slavjanskoga (spisal Matija Majar Ziljski, latinicom i cirilicom). 4) Narzecze polskie od X. do XIV. wieku (písmem kyrilským, dokončení). 5) **Библиографія: българскія книги.** 6) **Литературныя новости.** 7) **Смѣсь и. т. д.**

* „**Zvezda**“ — se zove nov časnik lepoznanški, ki ga namerava izdavati slavnoznani pisatelj jugoslavenski J. Sundečić v Zadru. „Meni je potrebno samo 300 predplatnikah, da uredjivanje „Zvezde“ započeti mogu. Čim se ovaj broj skupi, „Zvezda“ će se na obzoru naše književnosti ukazati.“ Izhajal bo vsaki teden enkrat na veliki četvrtini. Cena celoletna ji je 5 gold. s poštnino vred. Vse, kar sicer obsegajo listi beletristični, v prozi in poeziji bo obsegala tudi „Zvezda“, med pesništvom ji bode na čelu stalo posebno domoljubno. V politiko se ne bo mešala. Gospod vrednik in izdavatelj pričakuje naročnikov tudi iz zemlje slovenske ter želí, kar prej je mogoče, stopiti v kolo sestric svojih s poslovico svojo:

„Ja prosvietu in za bratsku slogu:
Svaka žrtva ugodna je Bogu.“

Nadjamo se, da bojo Slovenci radi segli po „Zvezdi.“ Naročnina za celo leto ali pol leta se pošilja na ure dništvo „Zvezde“ v Zadar (Zara).